

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Łukasz Marcin Bonda

Pytanie prejudycjalne

Jaki jest charakter prawny sankcji przewidzianej w art. 138 rozporządzenia Komisji Wspólnot Europejskich Nr 1973/2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Komisji Nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz. U. WE L 345 z 20. 11. 2004 r., s. 1), polegającej na pozbawienia rolnika dopłat bezpośrednich w kolejnych latach następujących po roku, w którym rolnik złożył nieprawdziwe oświadczenie co do wielkości areału stanowiącego podstawę dopłat bezpośrednich?

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2010 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej**(Sprawa C-490/10)**

(2011/C 13/30)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues, L. Visaggio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 736/96⁽¹⁾;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r., którym Rada ustanowiła wspólne ramy dla zgłaszania Komisji informacji na temat projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej. Omawiane rozporządzenie zostało przyjęte przez Radę w oparciu o dwojaką podstawę prawną art. 337 TFUE i art. 187 EA. Zdaniem Parlamentu wybór podstawy prawnej dokonany przez Radę jest błędny, z tego względu, iż przepisy będące przedmiotem zaskarżonego rozporządzenia objęte są zakresem uprawnień Unii w dziedzinie energetyki szczegółowo uregulowanych przez art. 194 TFUE. Owe przepisy powinny więc być przyjęte na podstawie wspomnianego art. 194 ust. 2 zgodnie ze zwykłą ustanowioną w nim procedurą ustawodawczą, a nie na podstawie art. 337 TFUE, który nie przewiduje żadnej formy udziału Parlamentu. Ponadto

Parlament stoi na stanowisku, że nie było konieczne w celu wydania rozpatrywanych środków oparcie się również na art. 187 EA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) w dniu 14 października 2010 r. — Immobilien Linz GmbH & Co KG przeciwko Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr**(Sprawa C-492/10)**

(2011/C 13/31)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd krajowy**

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Immobilien Linz GmbH & Co KG.

Strona pozwana: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Pytanie prejudycjalne

Czy przejęcie strat spółki przez jedynego wspólnika, osobę prawną prawa publicznego, której przedstawicielowi właściwy organ zlecił coroczne zagwarantowanie dodatkowego wkładu wniesionego przez wspólnika na pokrycie strat w wysokości kwoty zaplanowanej w tym celu przed rozpoczęciem roku gospodarczego w przyjętym przez spółkę projekcie budżetu lub planie gospodarczym, zwiększa majątek tej spółki w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 69/335/EWG⁽¹⁾ (odpowiadającego art. 3 lit. h) dyrektywy 2008/7/WE)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 15 października 2010 r. — M.E. i in. przeciwko Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform**(Sprawa C-493/10)**

(2011/C 13/32)

*Język postępowania: angielski***Sąd krajowy**

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M.E. i in.

Strona pozwana: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przenoszące państwo członkowskie jest zobowiązane na podstawie dyrektywy Rady (WE) nr 343/2003⁽¹⁾ do oceny przestrzegania przez przyjmujące państwo członkowskie art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, dyrektyw Rady 2003/9/WE⁽²⁾, 2004/83/WE⁽³⁾ i 2005/85/EC⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003?
- 2) W razie udzielania odpowiedzi twierdzącej i jeżeli stwierdzono, że przyjmujące państwo członkowskie nie przestrzega jednego lub większej liczby tychże przepisów, czy przenoszące państwo członkowskie jest zobowiązane do przyjęcia odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003?

-
- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1).
- (2) Dyrektywa Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz.U. L 31, s. 18).
- (3) Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 2).
- (4) Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, s. 13).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 14 października 2010 r. — X NV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-498/10)

(2011/C 13/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X NV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że ma miejsce ograniczenie swobodnego świadczenia usług, gdy

odbiorca usługi świadczonej przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim na podstawie przepisów państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę usługobiorca i w którym jest świadczona usługa, jest zobowiązany do dokonania poboru u źródła podatków od wynagrodzenia należnego za rzeczoną usługę, podczas gdy ów obowiązek dokonania poboru u źródła nie powstaje, gdy dotyczy to usługodawcy mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim, co usługobiorca?

- 2a) Jeżeli odpowiedź na powyższe pytanie brzmi w ten sposób, że przepis, który przewiduje opodatkowanie usługobiorcy prowadzi do ograniczenia swobodnego świadczenia usług, to czy wówczas takie ograniczenie może być uzasadnione koniecznością zagwarantowania poboru i windykacji podatków od spółek zagranicznych, które tylko na krótki okres zatrzymują się w Niderlandach i które trudno jest kontrolować, co czyni problematycznym realizację kompetencji podatkowych przyznanych Niderlandom?
- 2b) Czy w tym wypadku ma znaczenie, że przepis w późniejszym stadium okoliczności faktycznych niż w niniejszej sprawie został zmieniony w ten sposób, iż następuje jednostronne zrzeczenie się poboru podatku, ponieważ nie mógł on być dokonany w sposób prosty i skuteczny?
- 3) Czy przepis ten, z uwzględnieniem możliwości, jakie w szczególności oferuje dyrektywa 76/308/EWG⁽¹⁾ w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących podatków, idzie dalej, niż jest to konieczne?
- 4) Czy dla odpowiedzi na powyższe pytania ma znaczenie, czy podatek należny od wynagrodzenia w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę usługobiorca, może być zaliczony na poczet podatku należnego od wynagrodzenia w tym innym państwie członkowskim?

-
- (1) Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz rolniczych opłat wyrównawczych i opłat celnych (Dz.U. L 73, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) w dniu 19 października 2010 r. — Vlaamse Oliemaatschappij przeciwko F.O.D. Financiën

(Sprawa C-499/10)

(2011/C 13/34)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Oliemaatschappij

Strona pozwana: F.O.D. Financiën